

SZERKESZTŐSEG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 788.

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY szépirodalmi főmunkatársa.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11. Telefon száma 706.

Mai számunk főbb közleményei: Vezércikk: Az ellenzék leszámolója. Harcz a képviselőházban.

Az ellenzék leszámolója.

A mi történt, annak úgy kellett történnie, másként nem is történhetett, mert a hatalmi tényezőket képviselő magyar miniszterelnök a forradalom terére lépett.

Az erőszak nevében jött, erőszakkal akarta átalakítani a magyar országgyűlés képviselőházának házszabályait és eltörlendő hirdette, hogy az erőszak útján megmarad.

Nem maradt más kérdés a nemzet, az igazi magyar nemzetet képviselő mandatarikusok előtt: vagy odartartani nyakunkat a tiló alá, vagy pedig abból az alkotmányjogi elvből kiindulva, hogy a nemzet érdekét csakis alkotmányos uton lehet tovább vinni a jövőbe — minden lehető eszközzel az erőszakot visszatartani.

A forradalmat Chlöpyből üzenték meg. A nemzet méltóságos nyugalommal várta a megüzent támadást, pedig arcába szökött a vér az önállóságról álmódzó nemzetnek, midőn szemébe vágták, hogy ennek a néplőrzsnek pedig nincsenek jogai.

Az első ágyut akkor akarták ránk szegezni, mikor Tisza István grófot a szabadelvű párt első ízben kitessekkelte kebeléből. Ugy rémlett, hogy a magyar szivekbe visszatért nemzeti önérzet pirkadásánál meglátta a többség azt a veszedelmet, melynek talán csak első része játszódott le ma a képviselőházban.

Nem önérzet, nem életképesség volt

Az Egyetértés tárczája

Hunok és avarok.

Az Egyetértés eredeti tárczája. — Irta: Krudy Gyula.

A Jós András doktor szabolemszerei ösmagyar-muzemün van egy nyilvános, a melyről minden biznysággal állítható, hogy Zabohel vezér ezzel mérte ki a mai vármegyét. Háha, nagy emberek voltak azok az ősek! Ha egy kicsivel jobban megfeszül Zabohel az ij idegét, akkor meg Hajduból, de még Szatmárból is elszerezett volna egy darabot. A mai Debreczen talán csak egy közönséges falu Szabolemszvármegyében és Dobos főbíró ur tisztadai járásban parancsol a miskolci eszmadiáknak. De Zabohel vezér nem erőltette meg magát a nyilövésben s csak ezért akkora, amekkora a mai vármegye. (Vajjon micsoda lusta íráster mérte ki a kis Ugoesit annak idején?) Általában nagyérdemű az az ösmagyar-muzem. Husz esztendő óta ahány ócska lópatkó, lengyelvas kikerül a föld alól; az mind itt kerül beható megvizsgálás alá. A parasztok a vármegye széleiről mind a muzeumba hordják az ócska vasakat és szivdohogva lesik a vizsgálat eredményét. Mert nagy dicsőség az, ha a nagytudomány régiség-tudós ott ma rászalja az ócska vasat, amelyikről tudományosan megállapítható, hogy részese volt az ösmagyar kornak. Csak egy darab rozsdás vas, vagy csondarab az egész, de mégis egész legendát lehet fűzni hozzá. Olyik kardpenge talán ugyanannak a leggyönyörűvácsnak a mélyéből került ki, ahol Árpád vasát edzették! Az asszonyi ékszerék közül valamelyik tán egy fejedelmi hölgy hajában volt. A legendák korára némi homályos fényt vet egy óriási sarkantyú, vagy kenygyvas. Mintha csupa Toldi Miklóskó jártak keltek volna akkor a Tisza vidékén! Hát így érdekes az a tudomány, amikor hozzáértő tudós ferfu veszi kezébe a dolgot.

a számszerű többségnek az a megnyilatkozása, hanem következetlen ösztön, amit minden öntudatlan állatba beoltott a Teremtő. Előrelátó szabad akarral azonban csak az öndudatos lényeket ruházta föl.

Sorsunkat nem kerülhettük ki. Az első ágyulövés ott hangzott el, midőn Tisza István gróf második demissziójánál Perczel Dezsőt is Bécsbe rendelték. Miért? Perczel véleményére volt kíváncsi I. Ferencz József egy nemzet jövőjét illető nagy kérdésekben? Oh! azzal még Bonyhádon is tisztában voltak, hogy Perczel Dezsőben ennyi tartalom nincs.

Ennek a felrendelésnek eredete visszanyulik még Tisza Kálmán aktív politikájáig.

Hock János egyik parlamenti beszédében elmondta. Utána, pár héttel ezelőtt magam hallottam Bánffy Dezső bárótól, miként óvta őt (Bánffy) Tisza Kálmán a Ház szabályainak szigorításától, amelyekbe Tisza István már akkor be akart lovagolni. Mint óvta őt Tisza Kálmán a saját fiának beteljesítését, világot vet rá Tisza Kálmánnak a könyörgésig menő kérése:

— Ha pedig nem adsz bennem a politikus szavára semmit, mint apa kérek, ne tedd tőnkre a fiám jövőjét, mert ez a rögöszmjé fogja megásni az ő politikai sűrjét.

Ugy a jog, törvény és igazság előkészített korszaka, mint gróf Tisza Istvánnak személyes viszonyai egyaránt alkalmatlan viszonyokat teremtettek arra, hogy ő a bársonyszékbe üljön.

Egy nagy nemzeti megnyilatkozásnak kellett, az ujonclétszám felemelésével támadt oppozícióban következnie, hogy gróf Tisza István hajnalra felvirradjon. Miért? Hogy az előkészített uton tovább vigye a nemzet törekvéseiben?

Nem, hanem, hogy a katonai büszkeségében megsértett Fejérváry Géza bukott honvédelmi miniszter utján felajánlja magát a királynak a nemzeti törekvések leversérére.

Látták Bécsben is, hogy eszmél a

nemzet. Komolyan veszi legalább az 1867. évi XII. t.-cz. 12. §-át, hogy az ujonczok megajánlásának jogát, a megajánlás feltételeinek... meghatározását... az ország magának tartja fenn.

A béke kedvéért a nemzetnek lényegében keveset ér, de az osztrák katonai felfogás szerint olyan engedelményeket voltak kénytelenek oda fűnt adni, melyről azelőtt még álmodni se mertek volna, hogy az valaha bekövetkezik. Mődot kellett tehát találni arra, hogy a néplőrzsnek ne legyen alkama többé ilyen és ehhez hasonló engedelmények kiesikarására.

Mi lesz így az összbirodalmi eszmével? Éppen kapóra jött tehát gróf Tisza István ajánlkozása.

Tiszta akartak azonban jönni Bécsben azzal, hogy lehet-e így megreformálni a magyart?

Mint hogy ez a reform a képviselőházban volt végrehajtandó, előbb kellett szemelni egy mindenre kapható elnököt, kinek biztosítékot kellett nyújtania az iránt, hogy a terv keresztülvihető.

Nos, hát nem vihető keresztül. Minden alkotmányos ész, minden, a magyar történelmet, a magyar jellemvonást ismerő ész, minden józan ész előre tudhatta volna, hogy nem vihető keresztül.

Aki még ma se hiszi, majd meg fogja látni, hogy nem vihető keresztül!

En edes istenem! Hát azért ültetnek államférfiakat a nemzet élére, hogy experimentáljanak, hogy keresztüljárjanak a nemzetnek önfenntartási ösztönén?

Idézhet gróf Tisza István példaként bármely parlamenti beszédét a világnak, állandóan maradnak azok, ha a parlamentáris élet legelemibb törvényeit szem elől tévesztette:

- 1. Egy nemzetet annak akarata ellenére kormányozni nem lehet; 2. Az államügyek gyakorlati intézéséhez egyik legszükségesebb kel-

lék, különösen a szabad intézmények kezelésében, a ki egyeztetés, a kiegyenlítésre való készség, a hajlam, engedményeket tenni az ellenfélnek és a szükséges rendszabályokat úgy alakítani, hogy az ellenkező nézetű férfiakat lehetőleg kevésbé sértse.

Mérges illúzióktól támadt részegségnek nevezi a magyar nemzeti törekvéseket? Lekicsinyelni mindenkit, aki a hatalmi körön kívül áll? Megszabott formákkal lehetővé tenni, hogy a mi sajátos államjogi helyzetünkben saját hasítsanak a hátunkon idegen hatalmi körök? Sértelmei, folyton sértetgetni és fenyegetni?

Ez minden egyéb, de nem az államügyek gyakorlati kezelése.

A lerombolt elnöki emelvényben elvágta a szőlőszabadság nyakára huzott közelet.

A szétszedett miniszteri székek barikádjával helyet csináltunk a magának utat követelő emberi eszméknek! Egyéb nem történt!

Fap Zoltán.

Harc a képviselőházban.

Egy lépéssel azon túl, ami november 18-án történt, kezdődik az abszolutizmus. Egy lépéssel túl azon, ami ma ment végbe a képviselőházban: kezdődik a forradalom. Mind a kettő az ország romlásával volna egyértelmű. Mind a kettőt kerülni kell.

A pártatlan szemlélő objektivitásával parkodunk hangoztatni, hogy nincs arra semmi szüksége ennek a szerencsétlen országnak, hogy néhány ember hatalmi vágyának áldozataul essék és hogy vérszemét kapjunk a mai napon történelemből arra, hogy ezek a jelenetek megismétlődjenek, mert a férfini legszebb tulajdonával, a bátorsággal vannak felruházva.

Immár harmadik esztendeje, hogy az ország ügye nem tud előre tenni egyetlen lépést; sőt meggyünk visszafelé, ahonnan kijutni a komoly hazafi állandó gondját képezte.

Mi lesz velünk, ha ez tovább így folytatódik? Gondolja meg a kormány, rendetrendkívüli eszközökkel nem te-

remthet. Ha sikerülne is pillanatnyilag szanálni a helyzetet, ezzel még nem értük el a célt, mert a keserűség benn maradna a lelkekben, mely előbb-utóbb újabb kitérésre vezetne.

A mai nappal megmutatta az ellenzék, hogy a képviselőház ülésstermében nem türelt meg oda nem való elemeket. Ezzel tiltakozott az ellen is, hogy békóba kössék cselekvési szabadságát.

De ismétlődhet-e ez a jelenet napokint?

Nem és ezerszer nem! Tessék a kormányt leszámolni azzal, hogy Perczelnek menni kell. Oktalanság az ő személyéhez ragaszkodni. És tessék a kormányt szerte bocsátani azokat a szegény darabokat oda, ahonnan jöttek.

Lássuk be, hogy ezek a szegény emberek csak áldozatai a — kenyérnek és egy törekvésnek, mely lehetetlen eszközökkel akar rendet teremteni.

Ha nem Perczel, hanem bárki más lép ma az elnöki emelvényre darabontok nélkül: semmi kétség sem lehet arra nézve, hogy az ülés simán folyik vala le.

Hát csak bizonyos személyekkel lehet rendet teremteni, különben nem? Lássuk, mi történt?

Az történt ma a képviselőházban, hogy az ellenzéki képviselők kifófozták a Házból rendőroket, kiverték az ülésstermből a darabontokat, melyeket terrorizálásukra rendelték oda és fellaborodásukban összeromboltak abban a tereben mindent, ami összerombolható volt és lehetetlenné tették az ülés megtartását.

Hogy ez így történt, senkire se lehet meglepő. Ennek így kellett jönnie. Provokálták a legvadabb szenvedélyt és a szenvedély nem ismer határokat. Provokálták a szenvedélyt oktalán módon és valóban nem az ellenzékét illeti vád azokért, akik ma végbementek. A november 18-iki törvénybíró eljárás jót nem szülehetett.

Tiszának be kell látnia, hogy az ut, a melyre tévedett, végzetes. Ezen az uton nem haladhat előre. Itt csak meghátrálás lehetséges, visszahátrálás egészen a restitutio in integrum-ig. Ha a miniszterelnök ma bűnvádi feljelentéssel hozakodott elő a szabadelvű párt értekezletén, úgy ez legalább is kicsinyes dolog volt. Ez nem megoldás; ez még csak egy csekélyke

emberek. — Ennek a Bodónak kolosszális disznaja van. Országos ferfu lett belőle egy csapásra. Talán még ő felsége is kitüntet. — Nono, talán nem is olyan nagy dolog az egész! — felelték a jozanabok: Talán nem is ő maga találta meg. Csak éppen a birtokán van a sir.

— Egyszer szerezte az! Nagy szerencse az! Hát Borecsánky, a Gut-Keled ivadék, mit csinált? Bezzeg esend lett a gyümölcsös-kertben egyszerre és Borecsánky naphosszat nem mozdult ki a szobájából. Az új szerszám lekerült a lovakról, meg a sárka locsi is mintha egyszerre megkopott volna. Vége, vége Borecsánkyknak. Ezt a csapatot nem fogja kiheverni!

Hát még akkor, a midőn tudós bizottság jött a fővárosból és kiszállt a rejtélyes sírhoz. Az egész talu odakin volt a nádásban, a főszolgabíró még a csendőroket is kirendelte. Ástak, ástak az emberek, de egy pár régi vasnál, ócska löszerszámánál egyéb nem került felszínre.

— Majd megvizsgáljuk ezeket a dolgokat! — szólt a bizottság és elutazott.

... Hanem az Attila sírja azóta folytonosan kísért az emberek beszédében és Borecsánky, hogyha hamarosan nem tromfolja le Bodó Benedeket, elveszítette a pártját.

Sinai báró családja

— REGÉNY. — Irta: G.Y.P.

— Ezt nevezí röviden történelem!... Milyen fukar ma hozzám... mikor fogom újból látni?! Yveline keserűen felelte: — Milyet az ön ideje megengedi. Aztán elmerengett a virággal feldisznított szalon csillogó fényén és könnyedén megjegyezte: — Milyen szép itta minden!... Egyetlen hamis hibás... dicszónás akkord... milyen elegáns! Ezek a gyertyák... és mégis milyen szép, előkelő a fényük, szebb,

Az összevagdalt ölnői szék.

Mikor a ház levegője megtisztult, megkönnyebbülve sóhajtottak föl az emberek... Az irtózatos kavarodás némi rendnek adott helyet...

Meg van szentségtelenítve az a szék! Össze kell törni! — kiáltotta száz torok.

Kaas Ivor késsel összevagdalta a szék bürüjét s a támla plüsspárnáját felhajtotta. A miniszteri széket is ez a sor érte...

Tisza jön.

A kormánypárti oldal ezalatt üres volt, senki sem merészkedett be a terembe. Ekkor azonban mozgólódás támadt a jobbmezőn...

Az apostrofálásokat fölösleges cizálni. Könnyen elképzeltel mindenki, milyen kaliberű inzulustok sztorogtak a miniszterelnök felé...

Hosszas habozás után, néhány lépéssel előbbre jött Tisza, de ekkor fejle rohantak az ellenzéki képviselők.

Andrássy Gyula a miniszterelnök mellé állott, hogy szükség esetén tekintélyével védelmezze meg. A képviselők mind közelebb nyomultak hozzá...

— Szavazzunk, urak, szavazzunk! Az illet nyoman derültség fakadt s ennek védelme alatt húzódtok ki Tisza a teremből...

Líben tábor ütött a pulpituson Rakovszky Eitner, Kaas, Rákay, Olay, Pozsgay, Zhoray Molnár Jenő, Justh, Mezöcsy, Pap Zoltán, Kvassay, Bakonyi és Zichy...

Rákay László valamelyik esendőr fekete nyakkendőjét libegtette a dobogón. — Ez a Tisza-had grászolohója! — mondották.

Andrássy körül.

Egyszerre csak füstkarikák kezdenek szállogni a teremben. A képviselő urak czigárgattának!... Bathányi Tivadár, Zichy Aladár grófok néhány egyiptomot szorongatva ujjak között.

Mikamar követték a példát s a képviselők a padokra letelepedve püfkeltek. Ilyen hangulat terjengett, amikor a disszidenseket

megjelenezték. Andrássy Gyulát már előbb elhalmozták ovációval. A gróf — a kit bizonyos körök a jövő emberének tartanak — sokáig konferált az ellenzéki vezérekkel...

— Ah! — jegyezték meg az ellenzéken — már hódolnak az új báványoknak.

Különböző jellegű a kormánypárt hangulatára, hogy mikor Tisza a tanácskozó terembe jött, aig volt körülötte tíz ember, holott komoly veszedelem kövült az ő feje fölött...

Csávossy Béla csakugyan bedugta a fejét s egész testében reszkette olyasfélére molygott, hogy ma nem lesz ülés. Ráirvahtak, hogy takarodjék, mire ijedten futott meg...

— Itt maradjon minden ember! Rá akarunk szedni bennünket! Azt akarják, hogy menjünk el s azután ők zavartalanul dolgozhassanak...

A vihar után.

Nem is mozdult senki a helyéről. Egyáltalában az ellenzéken ma mindenfajta kapacitálás süket fölére talált. Andrássy Gyula például, sőt Apponyi Albert is arra próbálták rávenni az ellenzékét...

S az örködő tábor még ébrebben figyelt, hogy az „előnkés” valahogy rést ne kapjon a dobogóra. Oda bizony légy sem tudott volna eljutni, annyira meg volt erősítve.

Később más szórakozás kínálkozott; megjelenik a fotografus. Nekiszegi masináját a romoknak, amelyek igazán festőek. Összevagdalt szék, asztalok, zselyék, táblák, szétszakgatott könyvek...

— Ügy-e báro Bányfi volt a vezetőjük a támadóknak? — Nem ismerjük őt, nem tudjuk. A legények ott álltak sorban, amíg csak bizonyos dologgá nem lett, hogy az ülés elmarad...

A teremben nem maradt senki. Még a közönség is elszéledett, a mely négy óra hosszáig ott szorongott a két emeleten.

Csak a törmelekpírmas a bitóval maradt a helyén, mintegy élve maradt tanuának az özőnveznek, amely néhány perc alatt kimoszt a helyükről a kényurakat s minden gyarló eszelekvüket.

Öt sebesült.

Mig benn ezek a páratlanul izgalmas jelenetek játszódtak le, egyszerre csak kitárgyolt az ellenzéki padosorokhoz vezető egyik ajtón Farkas János terembiztos, aki a folyosóra érve, megantortott és hang nélkül lerogyott a földre.

— Orvost, orvost! — hallatszott. A szolgálk vízzel locsolták föl a terembiztos, aki a nagy izgalom következtében szédült meg és ajult el, esés közben odavágván a fejét a falba...

Mikor az ellenzék az ölnői emelvényről kiverte a darabontokait, ezek közt négy sebesült volt. Az egyiknek három fogát verték ki és a szája is fel volt hasítva.

Valamennyi szörnyen rémült arcot vágott és ahogy kiérték a folyosóra, melynek jobboldali részén állította fel őket a parancsnok, nem egy mondta közüük: — Én többé be nem teszem a lábamat!

Tényleg tízennégyen jelentették be, hogy elhagyják a szégyenletes szolgálatot. Csávossy hiába akarta őket kapacitáltatni, az emberek megmaradtak anélkül, hogy...

— Nem maradtunk! Inkább kapálni megyünk! Azért legyalább nem gyalazzák le az embert! Így az életünk is veszélyeztetve van!

Egyik-másik kormánypárti képviselő odament a darabontokhoz és vallatni kezdte őket: — Ki ütötte meg magukat? Emlékeznék rá?

— Anyyan voltak, hogy nem tudjuk... — Ügy-e báro Bányfi volt a vezetőjük a támadóknak? — Nem ismerjük őt, nem tudjuk.

Mönjünk a klubba!

A kormánypárti képviselők közül csak néhány volt benn a teremben, a többi kinn maradt a jobboldali folyosón. Darab ideig vártak, biztosra vették, hogy az ülést végül mégis csak megnyitja Perzel.

— Ügy látom, mi most líhába várjak, hogy odabenn kijönözodjanak az emberek! Indítványozom, menjünk a szabadelőv partkörbe, tartsunk értekeletet és beszéljük azon meg a további teendőket!

Jön a katonaság!

Az ellenzék azonban mind egy szálig ott maradt a Házban. Egyes deszkadarabokat kihozták a teremből, emlekkéül a mai napnak. És egy-egy deszkára ráírták az emberek a jelenlévő ellenzéki képviselők nevéit.

Persze kiderült, hogy ez nem igaz. De azért még később is föl-fölmerült a hír: — Jön a katonaság! Justh Gyula fél kézzel tájban néhány képviselőtársával együtt átmélt a főrendiházba...

viselőtársával együtt átmélt a főrendiházba, hogy meggyőződjék róla, vajjon nem készítenek-e ott elől valami meglepetést. De ott semmise történt.

Gróf Zichy Nándor is megjelent a folyosón és emondta, hogy a főrendiház délutáni ülése elmarad. Laszkary főrendiházi tag is ott volt a ház folyosóján és nagy érdeklődéssel hallgatta a történetek részleteit.

A szabadelvű párt értekezlete.

A kormánypárti képviselők déli 12 órakor értekezletet tartottak a Lloyd-klubban, báró Podmaniczky Frigyes elnököse mellett. Képviselő módosze negyvenhét volt jelen, ami reppant javerőg hatott a kormány pártjára.

Gróf Tisza István miniszterelnök minjárt az értekezlet megnyitása után beszélt. Tiszelt pártértekezlet! (Halljuk! Halljuk!)

Tisztelt pártértekezlet! (Halljuk! Halljuk!) Töredelmesen be kell vallanom, hogy tegnap egy könnyelmű kijelentést tettem, amiről azt mondtam, hogy megfontoltan és megítéltem mindazt eszesősegetek, a melyekre számíthatunk. (Zajos felkiáltások: Betyarokra nem gondolhatott!) De ezára annak a sok kellemetlen tapasztalatnak, a melyet a múltban már lelettünk, mégis úgy látjuk, hogy illuzióban étem (Ugy van! Ugy van!) és azok az urak, kiknek egész ekaszázenczajuk... (Félközlások: Nem urak azok! Betyarok! banditák!)

Mikor az ellenzék az ölnői emelvényről kiverte a darabontokait, ezek közt négy sebesült volt. Az egyiknek három fogát verték ki és a szája is fel volt hasítva.

— Nem maradtunk! Inkább kapálni megyünk! Azért legyalább nem gyalazzák le az embert! Így az életünk is veszélyeztetve van!

Egyik-másik kormánypárti képviselő odament a darabontokhoz és vallatni kezdte őket: — Ki ütötte meg magukat? Emlékeznék rá?

— Anyyan voltak, hogy nem tudjuk... — Ügy-e báro Bányfi volt a vezetőjük a támadóknak? — Nem ismerjük őt, nem tudjuk.

Az ellenzék azonban mind egy szálig ott maradt a Házban. Egyes deszkadarabokat kihozták a teremből, emlekkéül a mai napnak. És egy-egy deszkára ráírták az emberek a jelenlévő ellenzéki képviselők nevéit.

Persze kiderült, hogy ez nem igaz. De azért még később is föl-fölmerült a hír: — Jön a katonaság! Justh Gyula fél kézzel tájban néhány képviselőtársával együtt átmélt a főrendiházba...

ges. En ismételve csak arra kérek benneteket, hogy az a szent íz, amely benneteket lobogott és amely az eddigi eredményeknek biztos záloga volt, ha lehet, kétféle erővel lobogjon most, ez a két erő a maradványok után és teljesítőkül kötelességüket mindannyian abban a tudásban, hogy ha valmikor, most igazán mi védjük a nemzetnek legszűkebb érdekeit (Hosszantartó zajos helyeslés) és mi állunk szemben olyan megreyletekkel, amelyekkel szemben azután nem jót, de parancsoló kötelesség meglenni mindazt, a mit a magyar nemzet bizossága, a magyar nemzet becsülete megkíván. (Zajos helyeslés). Ehhez kérem szives támogatástot és kerlek benneteket, hogy együnk együtt. Ha ma este formális értekezlet nem tartunk is, méltóasszások folytatók tovább az egész szent harcot, a melyben a kötelességletésnek, egy nagy ügy védelmének fölemlő egésze egész erővel kell, hogy vígyen bennünket előre, (Zajos helyeslés) folytassuk tovább valveteve, kölcsönös bizalommal. (Helyeslés és taps).

Báró Dantel Ernő biztostította a kormányt a párt összetartásáról és támogatásáról. Ekkor lépett a terembe Szentiványi Árpád. Zajos eljenzessel fogadták, mire minjárt föl is szólt.

Szentiványi Árpád: Isten tiszteletére! Itt vagyok és itt is maradok. (Színi nem akaró, meg-megijuló zajos eljenzés és taps.) Olyanok, mikor haj van, jelezhetünk sohasem szótunk. (Zajos eljenzés) Csak azt az ügy kerést íntem a t. előnkéshez, hogy most, ebben a percben, ne határozzunk semmit. Mikor a szabadelővök föl vannak korbácsolva, akkor a harag traktózik az emberre, a harag pedig jó tanácsadó soha sem volt. Várjunk. Lehet, hogy talán este legeszedül az igazgató, vagy, ha estig nem, holnap tartunk konferenciát és akkor határozzunk. Addig is kérem azonban az igen t. miniszterelnök urat, hogy semmiféle retorzióval most ne miltatassanak föl, mert az bizonyos, hogy, amely percben bármilyen kis erőszakosság történik, az egész az utcára fog kerülni. (Zaj, mozgás) A magyar ember nem borított. Azoknál elbarni könyök. A magyar ember, ha tüzet van, nem gondol azaz, hogy ott hagyja-e a foga fehéret, vagy nem. Ez azt tartom, hogy a higgadság a fölég. (Zajos felkiáltások: Ezt mondotta a miniszterelnök is!) Higgadtan kell gondolkodni, higgadtan kell művészetni. És ha van hazafiság abban a csoportban, amely kiépet, akkor kezdje fogja venni a közvetlést, hogy a rend helyreálljon. Most csak azt kérem, ne határozzunk a percben semmit. (Félközlások: Nem is határozzunk!) hanem vagy nolan, vagy talán ma este tartunk értekezletet. (Helyeslés).

Gróf Tisza István: Tiszelt barátunk nem volt jelen a pártértekezlet elején. Konkrét határozat ma nem hozható. Azonban igen nagy líhá volna, ha abból, hogy most konkrét határozat nem hoztuk, bár is — nem azt, mert hiszen mi tisztában vagyunk magunkkal — de odakönn ingadozást vagy elhatározást akarok hiányt akarna kiköszöködni. (Zajos helyeslés. Ugy van! Ugy van!) En teljesen igazat adok tisztelt barátunknak abban, hiszen ez eddig kezdtem felszólalásomat — hogy elcsúszni semmit sem szabad; az erős elhatározás, az erős akarat, az energikus kivétel éppen a higgadt megfontolás alapján jönni létre. (Zajos helyeslés.) és elcsúszni nem szabad azokat az erősből eszközöket sem, amelyekre szükség szűkös lehet, szükség lehet akkor, ha azok a közönséges bűnéselekmények, amelyek ma előfordulnak, ismétlődni találnak. (Zajos helyeslés.) Mert ha itt valaki rendszert csinálna abból, hogy Magyarország képviselőházában az úlésekot nem politikai küzdelemmel, de közönséges bűnéselekmények által lehetelenné tegye, azaz el kelene banai úgy, mint barnyelvő közönséges gonosztevővel. (Zajos helyeslés.) Elcsúszni a dolgot én is nagy szűt velek akar, hogy a magyar parlamentben képviselőköt csak végszükség esetén alkalmazassanak. (Zajos helyeslés.) Még csak egy megjegyzésem van. Ehhez a meggyőződéshez tartom magamat a magyar parlamentarizmus igaz ragaszkodásból, de ha azután ezen igaz ragaszkodás mellett arról győződöm meg, hogy szükség van ezekre az eszközökre, akkor nem kétem, hogy t. barátommal együtt senki sem lesz itt, a ki végszükség esetén azokat megtagadná. (Zajos helyeslés.) És az a szempont, hogy ezek az urak az utcára találják vinni a dolgot, egy jótavál sem fogja elhatározásukat helyesbísn. Eloszór t. barátim, nézzen berki végig a fővároson. Tudhatják azt, hogy helek óta mino gúrcos kísérletek történtek minden téren, hogy megrozdítsák az utcát, hogy bármit veghessen vígyenek az utcával. Meglették az eddig is ezek az urak. De ennek a fővárosnak nagy társadalmi vagy lelkesen a mi táborunkban van vagy hídgepn írtól el őket meg az része is ennek a társadalmnak, a mely talán politikai elvekket egyetért. Hát ezen szempontból agyálra nincs okunk. Mert bárki probléma meg ennek az országunk sorsát az utcán eldönteni, azt megvárunk arra, hogy Magyarország mindenkinél lehet és van jog. (Zajos helyeslés.) De Magyarország sorsa föött az utca nem diszpál. (Hosszantartó zajos helyeslés és eljenzés.) Ezt a szempontot tehát kipegköt ki agyvájunk és az eljárásunk befolyásoló körülmények közül. (Zajos helyeslés.) De líhában én öszimén, igaz szűrből kúszónterít mondtok t. barátimnak föléző-jánásier és biztostítomot őt arról, hogy az én örkövésem, az én utajom is az, hogy kötelességükkel teljesítők lehetők egyezzerendiszabályok alkalmazása nélkül. Ezekhez csak akkor nyúlunk hozzá, de akkor hezzanyulunk habozás nélkül, ha csakis így lehetne megakadályozni azt, hogy az ország képviselőházában közönséges bűnéselekmények követtessenek el. (Hosszantartó zajos helyeslés és eljenzés).

Szentiványi Árpád: En az utcát csak annyiban említem, hogy ha egyszer az utcára megyünk, ártatlan embereknek a vére folyhat; az az ártatlan ver pedig nem kereszt, hogy ki volt az okozója az egész kormányzat, mind a két pártot, úgy a szabókeretelt, mint a kormánypartot átszöni fogja. En azért kérek attól, hogy az utcára menjünk. En azért kérem, méltóasszák ezt figyelembe venni és a legenyhébbben Házban. Es színszándékossan mondtam, hogy azt tartom, a kitépeteknek kötelessége most kezdük venni azt, hogy a rendet, békét helyreállítsuk. Azt hiszem, van bennük annyi hazafiság és meg is fogják tenni. (Zajos helyeslés).

Gróf Tisza István miniszterelnök. T. barátomnak erre az utóvá kijelentésére egy megjegyzést kívánok tenni. (Halljuk! Halljuk!) Hogy azok a képviselőtársaim, a kik kiéptek a pártból, mit fognak tenni, vagy mit tartanak föladatuknak, azt természetesen az ő kötelességükre bízom, én nem vagyok hivatal nekik tanácsot adni, sem nekik a kötelességükre bízok lelkét adni. Mindenesetre konstánltán kívánom azonban, hogy szerintem, ha ők valamely missiózt éreznek magukban, az csak az lehet, hogy hassanak azokra. A kik ilyen csunya eljárássokra viszik a küzdelemet és igyekeznek őket atól visszatartani. De bármint oly közvetlési kísérlet, amely most akadozóokra

hogyan az igénybe veendő katonaság e terv alapján elmozdítható...

Beszélik azt is, hogy a kormánypart tagjai már 7 órákor beülnek a Házba...

Hogy ezekből a hírekből mi a való, azt lehetetlen ellenőrizni. Plauzibilis csak az az egy hír, hogy Tisza hoinap királyi kéziratot ellopott...

Az ország mellettünk.

A nemzethez még nem jutott el a mai nagy napnak a híre. De azért a lelkesedése még mindig magas...

Népgyűlések.

Székelyudvarhely város hazafias polgársága december 11-én sikerült tiltakozó népgyűlést tartani...

A gyűlés a Hymnus éneklésével kezdődött, mire dr. Gyarmathi Dezso földbirtokos indítványára...

Dr. Pál Ernő előterjesztésére a népgyűlés a kormányfelől határozati javaslatot fogadott el.

Bartha Miklós elmondta a november 18-iki gyászos emlékű ülés részleteit.

Bartha Miklós elmondta a november 18-iki gyászos emlékű ülés részleteit.

Szép és magvas beszédet mondott még Deák Miklós szentbáthelyi unitárius lelkész.

Végül dr. Kovácsy Albert ügyvéd köszöntö meg a képviselőket szíves megjelenésükért.

A képviselőket d. u. fél 3 órákor utaztak el 3000 löny népművelés felkészenülése köré...

Nagyenyed. Az alkotmány megtagadása ellen impozáns népgyűlés emelte fel december 11-én...

A városi vígadó nagyerőme, mellékhelyiségei és előtte az utca meglát a gyűlés tagjaival.

Míg a teremben folyt a népgyűlés, a terem előtti kizárólagos előtti képviselői, Asztalos Kálmán ügyvéd és Bartha Lajos ref. pap...

Halálközvetlen alkalmából üdvözlő a gyűlés a megállapodásait a megye képviselőivel másban közli.

A külsőben esti kilenc óráig tartott. Kiemelkedő pontja volt a fél hét órákor a képviselők tiszteletére adott falihszénese a remek tisztelet.

A lakószénese szónoka szavaira, melyben Kovácsy Dezso ügyvédjélt még egyfelől üdvözli az ellenzék...

Akostávan folyó hó negyediken az ellenzék polgárság, mintegy 300-400, tiltakozó nagygyűlést tartott...

Udvard. Az udvardi választókerületnek Perhelen 1904. évi december 11-én összegyűlt választópolgárai az országgyűlés képviselőházában...

Az egyesült ellenzék üdvözlése. Udvard. Az udvardi választókerületnek Perhelen 1904. évi december 11-én összegyűlt választópolgárai az országgyűlés képviselőházában...

Az egyesült ellenzék üdvözlése. Udvard. Az udvardi választókerületnek Perhelen 1904. évi december 11-én összegyűlt választópolgárai az országgyűlés képviselőházában...

Az egyesült ellenzék üdvözlése. Udvard. Az udvardi választókerületnek Perhelen 1904. évi december 11-én összegyűlt választópolgárai az országgyűlés képviselőházában...

Az egyesült ellenzék üdvözlése. Udvard. Az udvardi választókerületnek Perhelen 1904. évi december 11-én összegyűlt választópolgárai az országgyűlés képviselőházában...

sát, mely a nemzet ellenállási képességét megsemmisíti, a jogfolytonosságot megszakítja és a törvénykezést megakadályozza...

Nagyenyed. Alsófehérmegye szövetkezett ellenzékű népgyűlése, az országgyűlés szövetkezett ellenzékű, mint alkotmányunk megmentőjét, a vezérbizottságot, nagyságodat, annak dícső elnökét hazafias lelkesedéssel üdvözi.

Tokajról Bernáth Bélához a következő távirat érkezett: Aulirott tokaji összegyűlt függetlenségi fiatalok üdvözlő az egyesült ellenzékűt és sikert kíván honnemtől működtetéshez.

A kelet-ázsiai harcztér. A port-arturi orosz flotta pusztulása nemcsak katonai és politikai értelemben vett súlyos veszteséget jelent Oroszországra nézve...

A mandzsuriai harcztér. A Morningpost jelenti Sanghaiból tegnapról: A Sachótól délre levő japán jóbbszoros észak felé húzódtak.

UJDONSÁGOK. Szilánkok. Hatalmi mámor.

Rendkívüli időket élünk. A nappal minden órája más-más meglepetéseket produkál s ezek viszont csirri lehetnek új, meg új meglepetéseknek.

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

A Dardanellák kérdése. Berlin, decz. 13. A Post-nak táviratozzák Szent-Pétervárról, hogy alaptalan az a hír, hogy az orosz kormány lépéseket tett a Dardanellák kérdésének megoldására.

A hangulat Szent-Péterváron. Berlin, decz. 13. Szent-Pétervárról táviratozzák: a kormány autentikus jelentést kapott róla, hogy a port-arturi orosz flotta teljesen megsemmisült.

A mandzsuriai harcztér. London, decz. 13. A Morningpost jelenti Sanghaiból tegnapról: A Sachótól délre levő japán jóbbszoros észak felé húzódtak.

UJDONSÁGOK. Szilánkok. Hatalmi mámor.

Rendkívüli időket élünk. A nappal minden órája más-más meglepetéseket produkál s ezek viszont csirri lehetnek új, meg új meglepetéseknek.

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

nappal és éjjel álomvilágban él az illető s a hatalomról álmodik. Kifesti a jövőt s a világot. Terveket sző s szépen kigondolja, hogyan fogja az embereket és az erők csoportosítani.

Az orosz kormány e részben egyetlen állammal sem lépett érintkezésbe.

A hangulat Szent-Péterváron. Berlin, decz. 13. Szent-Pétervárról táviratozzák: a kormány autentikus jelentést kapott róla, hogy a port-arturi orosz flotta teljesen megsemmisült.

A mandzsuriai harcztér. London, decz. 13. A Morningpost jelenti Sanghaiból tegnapról: A Sachótól délre levő japán jóbbszoros észak felé húzódtak.

UJDONSÁGOK. Szilánkok. Hatalmi mámor.

Rendkívüli időket élünk. A nappal minden órája más-más meglepetéseket produkál s ezek viszont csirri lehetnek új, meg új meglepetéseknek.

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

Ma is, felség — változott a herceg — ez nem zavargás; ez — forradalom!

rint Szabó Imre megbízottsági tag egy szabad- elvű párt képviselő előtt az országos szabad- elvű párt klubban Kolozsváry József főispánt gazember- nek nyilvánította, Kolozsváry József képviselő- ben Hunkár Dénes és Fischer Károly megjelentek Szabó Imrénél a fentebbi nyilatkozatra vonatkozólag magyarázatot kérték.

Az országgyűlési képviselő Szabó Imre erre kijelentette, hogy a magyarázatot Takács Adam és Klezár Miksa megbízottai által fogja megadni. Szabó Imre megbízottai kijelentik megbizottjuk nyilatkozata alapján, hogy Szabó Imre a fent írt nyilatkozatot nem tette. Erre Hunkár Dénes és Fischer Károly kijelentik, hogy Szabó Imre és Kolozsváry József közti felmerült becsületbeli ügyet a maguk részéről befolyásolni tekintik.

Ezek után Kolozsváry József megbízottai dr. Óváry Ferenczöl kérték elégtételt, a ki megbízottai dr. Flás Dezso és dr. Csomasz Béla veszprémi ügyvédek útján azt a nyilatkozatot tette, hogy Szabó Imre által a gazember szóban foglalt sértéssel magát nem identifikálja s annak reprodukálásával sérteni egyáltalában nem volt szándékában. Ezzel az ügy lovagias része befeljezést nyert.

Bibornoki testület a vétőjog ellen. A pápaválasztások alkalmából, mint ismeretes, nevetséges szerepet játszik a vétőjog. Ez abból áll, hogy valamelyik ország fejedelmének megbízásából bibornok a maguk ország papjai előtt személy ellen óvatst jelent be. Ez a bibornoki testület rendszerint respektábilis szokta, bár a miat nem egy kellemetlen diplomáciai félreértés merült fel.

A legutóbbi pápaválasztásnál az osztrák császár megbízásából Puzyna bibornok-érek szőlalt fel Rampolla személye ellen. Rómából most azt jelentik, hogy a bibornoki testület legutóbbi értekezletén szóba került a vétőjog eltörlése. Ezen az értekezleten Rampolla és Puzyna bibornokok, akik között X. Pius pápa megválasztása alkalmából rendkívül feszült viszony keletkezett, heves vitaközpont fejlődött ki. Ez az incidens volt a kiindulási pontja annak, hogy a testület a vétőjog eltörlése mellett a leghatározottabban állást foglalt. A bibornoktestület kijelentette, hogy a vétőjog gyakorlása tarthatatlan, mire bizottságot küldöttek ki egy megfelelő apostoli tervet kidolgozására. A tervet szerint a vétőjog gyakorlót álsónai büntetés éri. Hír szerint a tervet már készen van, egyelőre azonban függőben tartják a közvélekedést. A legérdekesebb a dologban, hogy a vétőjog gyakorlásának eltörléséhez maga a pápa is hozzájárult.

Egy görkicisasszony botránya. Firenzeben olyan eset történt, amelyet méltán foglaltunk volna Kaffi Ching „Psychologia sexualis” című könyvébe. Egy Firenzei nevű fiatal görkicisasszony és egy Coppeda Adrien nevű leány a főbősei a botrányok. A görkicisasszonyt keresett és megismerkedett Coppeda angol származású vesnök leányával. Magához vette s nagyon megkedvelte. A szülők eleintlen örültek leányuk szerencséjének, de csakhamar gyauakodni kezdtek, hogy a két nő között a barátság nem természetes, sőt nagyon is természetellenes. A rendőrséget akarták igénybe venni, hogy lányukat a bűnös viszony alól megszabadítsák. De a görkicisasszony tudomásul vette a dolgot s egyszerűen megszökött a leánnyal. Most a rendőrség körözi a szökvevényeket.

Martir unatkozik. Még élnek emlékeztetünkben van az az egész országot elfogó felháborodás, a melyet Valasek János től nemzetiségi képviselőnek a magyar nemzet méltóságát sértő államellenes igazgatás kellett. A képviselőt is vette méltóságát: a pozsonyi főbíró tábla egy évi államfogházra ítélte. Büntetését még csak november 15-én kezdette meg s már is — kezd magától rosszul érezni. Erre vall az a kérés, melyet I. Ferenc Józsefhez nyújtott be, kérve büntetésé hátralévő részének elengedését. Bar kérésre nem mondható szeméremtelenség — hiszen csak 11 hónapról van szó — mely a kormány büntetését gyarapítaná, ha ilyen társadalmi magyarázatok büntetéséből csak egy órásként is elengednének. Pedig alyhamen el fogunk engedni, mert most el, hogy inkább száz ellenzék képviselő pusztlonj el, minthogy egy kormánypartit és nemzetiségi unatkozzék.

Irácsenyi forgalom a postán. A budapesti posta igazgatósága karácsonyi és újévi ünnepségeket és egyéb bajok elkerülése érdekében a következőképpen tárgyalta a közönséget: 1. Pénz észre, más tárgyakkal egybe csomagolni nem szabad. 2. Csomagolásra feladva, veszőből font kosár, viaszos vagy tiszta közönséges vaszon, kisebb értékű és csekélyebb súlyú tárgyaknál pedig erős csomagoló papírra használható. 3. A csomagolás kiváló font fordítandó. 4. A címet magára a burkolatra kell írni. Feltehető kivétel, hogy a feladó nevet eláskálta, továbbá a címet az összes adatlal feltehető papírral legyen magában a csomagban is elhelyezve arra az esetre, hogy ha burkolatán levő címet elvészne, vagy pedig elvesztésnek válna. Kivételnek továbbá, hogy a feladó saját nevet és lakását a csomagban levő címet felő részén is kitűntesse. 5. A csomagok tartalmát úgy a címet, mint a szállítólevélben szabatosan és részletesen kell jelezni.

Házasságok. Paterdy Lipót m. kir. honvédszázados, egybekelt Doctorics Istvával, kiseresdi Doctorics Samu t. b. főszolgabíró leányával.

Kecskeli Mészáros Dániel hírlapírórszánk, szombatn esküdött örök hűséget Oroszán, özvegy Horváth Sándornak, születelt Soltész Terézia földbíróknak.

Műdora képtár a Vatikánban. Rómából írják. A Vatikánban beszéltek, hogy a pápa Ludovico Seitz, a vatikáni képgyűjtemények igazgatója előtt a fölötti örömét fejezte ki, hogy a mestert nem csupán kitűnő festő, hanem kiváló műtörténész s kritikus is, mert közeledik az a nap, a mikor az apostoli palotában az újabb és legújabb művészetnek is be kell néhánny termet rendezni és megnyugtatóra szolgálna, hogy ezt a munkát jó kezekre bízhatják. A pápa ezek után Ludovico mestert karon fogta és a dolgozó szobájába vezetett, hol hárszónnyal díszített festőállványon XIII. Leo pápa arcképe, — Benjamin Constant festménye — volt elhelyezve. «Ez ez lesz — szögi a pápa — az új galéria első festménye». E be- szélgetés óta csak néhány hónap telt el és a pápa szava már is igazsággá kezd válni. Ama

A veszprémi affér utóhangja. A veszprémi affér tegnap rendezt évi közgyűlésén, mint azt lapunk mai számában közöltük, dr. Óváry Ferencz sulyos vádakkal illette Kolozsváry József főispánt. Az incidensnek folytatása volt, mert mint Veszprémből táviratozzák, Kolozsváry József főispán a tegnapi ülés után nyomban provokáltatta Szabó Imre volt országgyűlési képviselőt. Az ügyben a segédek a következő jegyzőkönyvet vették fel:

Óváry Ferencz megbízottsági tag a mai napon tartott meggyűlésen Kolozsváry József főispán ellen tett azon kijelentése tárgyában, mely szo-

lalt Szabó Imre megbízottsági tag egy szabad- elvű párt képviselő előtt az országos szabad- elvű párt klubban Kolozsváry József főispánt gazember- nek nyilvánította, Kolozsváry József képviselő- ben Hunkár Dénes és Fischer Károly megjelentek Szabó Imrénél a fentebbi nyilatkozatra vonatkozólag magyarázatot kérték.

Az országgyűlési képviselő Szabó Imre erre kijelentette, hogy a magyarázatot Takács Adam és Klezár Miksa megbízottai által fogja megadni. Szabó Imre megbízottai kijelentik megbizottjuk nyilatkozata alapján, hogy Szabó Imre a fent írt nyilatkozatot nem tette. Erre Hunkár Dénes és Fischer Károly kijelentik, hogy Szabó Imre és Kolozsváry József közti felmerült becsületbeli ügyet a maguk részéről befolyásolni tekintik.

Hamis okiratok a parlamentben.

A képviselőház 1904. évi november hó 18-án délután 4 órakor megnyitott aznap második ülésében az alkotmányos törvényhozásnak alapját képező házszabályoknak jesszerű kijátszásával, az alkotmányosan kormányzott népek történetében eddig példánélkül álló olyan merénylet lett elkövetve, amelynek nemcsak megelégzése és megtorlása — de a késő nemzedékek óró intelméje érdekében is a házszabályok világitása mellett történeti büszséggel kell megállapítanunk az eseményeket.

Tisza indítványa.

Gróf Tisza István képviselő és ez idő szerinti miniszterelnök a képviselőház elé az érvényben álló házszabályoknak 198. §-a alapján indítványt nyújtott be a házszabályok vonatkozó részének tanácskozási rendjére módosítás tárgyában **21 tagból álló bizottságnak kiküldése iránt.** Maga az indítványzó, egy előkészítő bizottság javaslatára tartotta a házszabálymódosítást megengedhetőnek.

Ez az indítvány a házszabályok 199-ik §-ának megfelelően azon czélból, hogy a ház annak érdekében tárgyalását vagy mellőzését elhatározhassa — napirendre tűzött.

Nyilvánvaló lett, hogy ezen indítvány, melynek érdemleges elfogadásától gróf Tisza István kormányelnök a Háznak folyó évi november hó 5-én tartott ülésében állását tette függővé — tényleg a miniszterelnök vezetésével 6 felségének kinevezése alapján a végrehajtó hatalom élén álló kormányának, mint ilyennek indítványa.

Az indítvány szövegének első percekében kiderült, hogy a képviselőház, mint a nemzet szuverénitása egyik törvényhozó tényezőjének az 1848. IV. törvényezik 14. §-ában törvénybe is iktatott kizárólagos és korlátlan házszabályalkotási jogába ő felsége kinevezett kormány által — éppen most, midőn kereskedelmi szerződéseink megkötésére várnak és a vámtörvény elkülönítésének kérdése került napirendre, éppen most, midőn a véderő-rendszer átalakításával nemzetünknek újabbán elviselhetlen, ér- és pénzküldetést akartak sújtani — magának helytartó kíván biztosítani.

A benyújtott indítvány érdemleges tárgyalása benyújtásának időpontjában, az 1848. LV. törvényezik 14. §-ának második bekezdésében törvénybe iktatott, de a házszabályok 319. §-ának rendelkezései közé is felvett azon tilalomba ütközött, mely szerint a házszabályoknak a tanácskozási rendre vonatkozó része csak az évi ülések végével és akkor is csupán a törvényjavaslatok tárgyalásának bevégezése után módosítható. A házszabályoknak megállapítása vagy módosítása az állandó és kivételt nem ismerő joggyakorlat szerint a házszabályok 201-ik §-ának hasonlóan rendelkezése okából is előkészítő és véleményező bizottságok útján eszközölhető. A felsorolt tiltó intézkedések — ezen állandó gyakorlat alapján — nyilvánvalólag a házszabály módosítására vonatkozó bizottság kiküldésének is tiltó akadályai voltak.

Az 1904. évi május 7-én megnyitott III-ik ülésszak 1904. november hó közepén napirendre került annak végéhez s azoknál több törvényjavaslatnak s ezek között a kiváló fontosságú a népiszkolaj-üzletkötésről szóló 680. számú törvényjavaslatnak tárgyalása befejezve nem volt s az évi költségvetési előirányzat is tárgyalásra várt.

Törvény ellenére.

Az indítvány tárgyalás alá vételét a képviselőház többsége a házszabályoknak 199-ik §-a alapján tárgyalás nélkül és egyszerű szavazással a tiltó akadályok ellenére törvénybe és házszabályba ütköző módon mégis elrendelte.

Az 1904. évi november hó 5-én megkezdett érdemleges tárgyalás már 10 napon át folyamatban volt — a midőn a miniszterelnök a kormány által benyújtott összes előterjesztéseket és így az évi költségvetésre vonatkozó javaslatot is visszavonta.

Ezen visszavonásnak indoklást a miniszterelnök a Dániel Gábor és társai részéről a szabadelvű párt elnöksége nevében előterjesztett azon határozati javaslatot hozta fel, amely a bizottság kiküldésére vonatkozó indítványt érdemleges tárgyalás során 1904. évi november 15-én nyújtott be. Szinte felesleges megjegyeznünk, hogy a házszabályokban nem is ismert határozati javaslat — már ezen alakjának okából sem lehet alkalmas-törvényalkotási, vagy a képviselőház tanácskozási rendje tekintetében törvénypotló házszabályoknak érdemleges módosítására.

Ez a határozati javaslat annak szövegét szerint kétségtelen tervszerűséggel összefüggésnélküli és helytelenül alkalmazott írásmóddal elválasztott külön mondatokban, egységesnek színtelt alakban a bizottság kiküldésének mellőzésével a házszabályok több szakaszainak az abban meghatározott

és taxatív felsorolt törvényjavaslatok tárgyalásának tartamára való érdemleges módosítását, a szólásszabadságnak teljes eltörölését és az elnök hatáskörének a képviselőnek az ülésekből való önhatalmu kitérésig terjedő tágítását tartalmazta, a miniszterelnök indítványa felett való érdemleges határozatnak meghozatalát pedig a jövő ülésszakra kívánta halasztani.

A miniszterelnök a képviselőháznak november hó 15-én tartott ülésében ezen határozati javaslatot megújította, azt saját indítványával szemben, noha annak a kiküldetésének mellőzését és a házszabályoknak bizottság kiküldetését azonnali érdemleges módosítását ezúttal kétségtelen volt, halasztó hatalomnak nyilvánította és arra való tekintettel, hogy ezen határozati javaslat a házszabályoknak szerinte is érdemleges módosítását tartalmazta, a kormányt javaslatát és előterjesztését visszavonta.

A délutáni ülés.

Ezen előzmények után november hó 17-én gróf Tisza István miniszterelnök indítványt nyújtott be az iránt, hogy a képviselőház által megállapított ülési idő — tekintet nélkül arra, hogy valamely meghatározott törvényjavaslat, vagy a költségvetés tárgyalat-e — akként változtassék meg, hogy a d. e. 10 órától délutáni 2 óráig megállapított ülésezési időn kívül 1904. évi november hó 18-tól kezdődő hatálytal a képviselőház d. u. 4 óráig tartó 9 óráig tartó második ülésnek tartását is határozza el.

A miniszterelnöknek ezen újabb indítványa a házszabályok 203-ik §-a-val jogtalan utalással nyújtott be világosan azon czélból, hogy ezen §-nak azon kivételes intézkedései, melyek szerint a napirend tárgyalására szánt időnek megváltoztatását célzó indítvány a bejelentést követő ülésnek végén vita nélkül és egyszerű szavazással döntendő el — erre is alkalmaztassanak.

A házszabályokra való utalással nyomban kitéjtettük, hogy a miniszterelnök indítványa a 203-ik § harmadik bekezdésének felére nem magyarázható azon tiltó intézkedéseibe ütközik, amelyek szerint az ülések idejének meghosszabbítását célzó indítvány egy órai időnél többre nem terjedhet — csak egyes törvényjavaslat vagy a költségvetés tárgyalásának tartamára hozható meg — és ezek tárgyalásának tartama alatt nem ismételtető.

Ilyen indítvány tehát a házszabályoknak kifejtett tiltó intézkedése okából egyáltalán nem tárgyalható.

De ha ez iránt legkisebb kétely merülhetne fel — mint ahogy fel nem merülhet — azon esetben is feltétlenül tisztában állott, hogy egy ilyen indítvány, amely egyenesen a 203-ik § tiltó intézkedéseibe ütközik — nem dönthető el azon kivételes intézkedések korlátai között — amelyek csak a 203-ik § rendelkezéseinek körében mozgó indítvány számára biztosítják. Egy ilyen a 203-ik § tiltó intézkedéseibe ütköző indítvány nem kezelhető akként, hogy az a legközelebbi ülésnek végén vita nélkül és egyszerű szavazással döntessék el, hanem azon esetben is, ha ilyen indítvány a házszabályok ellenére előterjeszhető lenne, csak a házszabályok 197., 198. és 199. §-aiban előírt módon úgy tárgyalható, ha az az indítványkönyvbe bejegyezve a hetenként kétszer, szerdán és szombaton tartott ülésen felolvassa az indoklásra kitűzött ülésen érdemleges tárgyalásra utaltatik és az érdemleges tárgyalás a házszabályoknak általános és nem kivételes rendelkezései alapján esetleg névszerinti szavazás által elfogadjatik.

Daczára a házszabályok világos rendelkezéseinek a házszabályok kijátszására alakult bünszövetségnek terveibe a következők nyelvből illetve kétségtelenül beavatott Percezel Dezső házelnök a miniszterelnöknek, ezen nyilván házszabályokba ütköző indítványa felett, amely meghatározott törvényjavaslatra vagy a költségvetésre való tekintet nélkül az ülésezési időnek egy óráig tartó meghosszabbításával az 5 óra hosszat tartó aznap második ülés tartását követelte, a képviselőháznak november hó 18-iki ülésének végére a vita nélküli egyszerű szavazással való döntést napirendre kitűzni javasolta és a többség ezt napirendre ki is tűzte.

Elkövetkezett 1904. november hó 18-ika, a bünsös és vakmerő terv végrehajtására előre megállapított határidő.

Az 1904. évi november hó 18-án délelőtti 10 órájára kitűzött országos ülésnek végén a házelnök által feltett kérdésre minden tiltakozás ellenére a házszabályokra való utalással szólásra jelentkezett képviselők szólásszabadság elvonásával a házszabályok 215-ik §-a e) pontjának durva megsértésével a Ház elnöke báró Feilitzsch Artur a miniszterelnöknek a délutáni ülés tartására vonatkozó indítványát a többségre való hivatkozással elfogadtattnak jelentette ki s az elnök javaslatára a házszabályellenes szavazástól tartózkodó képviselőknek kivonulása után

délutáni 4 órakor kezdődő második ülés megtartása elrendeltetett.

Ez az ülés a napló tanúsága szerint délután 2 óra 5 perczkor végződött.

A házszabályok 251-ik §-a az 1848. évi 4-ik törvényezik 10-ik §-ában intézményesen biztosított nyilvánosság czéljából is az ülések idejének az országház kapuján (és Budapest több részében falragaszok után) jőfőn való kihirdetését rendeli s a minisztereknek külön értesítést is megadja.

A délután 4 órára törvénytelenül elhatározott ülésnek idején való szabályszerű kihirdetése meg sem történhetett.

1904. november 18-ának délutáni 4 órájára Percezel Dezső a Ház elnöke ezen törvénytelenül és házszabályellenesen elrendelt ülést még is megnyitotta.

Csakhamar kiderült, hogy maga a délelőtti ülésről szóló jegyzőkönyv — amelynek hitelesítését az elnök javaslatba hozta — nem is volt készen — ugy, hogy annak megszerkesztésére az ülést is felhüszgeszteti Volt kénytelen.

Az újra megnyitott ülésen Percezel Dezső elnök a házszabályok 215 §-ának és 226-ik §-ának világos rendelkezései ellenére a házszabályoknak helyes alkalmazása címén egy a kérdésnek miként való felleveése címén **Szűcs Pál jegyző okossá a jegyzőkönyvet. Előnk: A jegyzőkönyvet hitelesítenek jelentem ki és ezzel az ülésszakot és ülést bezárom.**

Az ülésnek folyamán — a nélkül, hogy a napirendre kitűzött és bizottság kiküldetését célzó indítvány érdemleges tárgyalatott volna — zárt ülés tartása rendelkezett el.

A bünsös merénylet.

A zárt ülés befejeztével a nyílt ülésnek újabb megnyitását követelték el azon tervszerű előre megállapított bünsös merénylet — amely példa nélkül álló arzáltansággal nemcsak az alkotmányt intézményes biztosítékát képező házszabályoknak durva lábbal tiprásával, de egyenesen a büntető törvény sulya alá eső gazteteknek egész lénczolatát változta be az eddigi törvényszegéséket.

Percezel Dezső elnök gróf Tisza Istvánt hívta fel szólásra.

A házszabályoknak letiprására alakult és a miniszterelnök és az elnök által vezetett bünszövetség elérkezettnek látta az időt tervének végrehajtására.

Az ülésnek folyamán balsejtelem fogta el a kedélyeket. Mindenki tudta, hogy merénylet készül — csak végrehajtásának módzatai felől voltak a képviselők pártkülönbség nélkül tájékozatlanok.

A felháborodás ereje a miniszterelnöknek beszéde alatt olyan zajongásban tört ki, hogy a miniszterelnök beszédjét megérteni nem lehetett.

Az elnök szándékosan mellőzte a házszabályok 256-ik §-ában a csend és rend helyreállítására előírt kötettségének teljesítését.

A zűrzavar a tanácskozás lehetőségét is teljesen kizárta.

A miniszterelnök anélkül, hogy szavai érthetők lettek volna — még beszélt, midőn a Ház elnökének zsebkendőjére a jobboldalon ülő képviselők egy része felállott — a mire az elnök alig néhány pillanat múltán helyéről eltávozott.

Hamis jegyzőkönyv, hamis napló.

Senki közülünk nem tudta, — nem is sejtette — mi történt.

Az ülésről felvett — annak a miniszterelnök beszédjére és az azt követő eseményekre vonatkozó részében hamis tartalmu naplónak és az ezzel kapcsolatosan felvett — sőt hitelesítettnek is kijelentett hamis jegyzőkönyvnek tartalmából szereztünk és szerezhettünk csak tudomást arról, hogy gróf Tisza István miniszterelnök és Percezel Dezső a képviselőház elnöke — a magyar törvényhozás képviselőháza méltóságának és tekintélyének rut megazálásával — a házszabályoknak szándékos és bünsös kijátszását, milyen módon akarták a Dániel Gábor és társai által benyújtott határozati javaslatnak elfogadását és annak révén a házszabályoknak érdemleges módosítását a képviselők számára az alkotmány által biztosított szólásszabadságnak eltörölését kiroszakolni.

Ezen hamis naplónak feljegyzései szerint a miniszterelnöknek senki által nem hallott, a folytonos zajongás okából meg nem érthetett beszéde alatt zajos felkiáltások hangzottak el a jobboldalon: Szavazzunk, szavazzunk!

Az elnök ismételt — esendet kérek — szavaira újabb felkiáltások jegyeztek fel a jobboldalról: Szavazzunk! — anélkül, hogy csak sejtetni is lehetne — mire való szavazásra vonatkoztak volna ezen felkiáltások.

A miniszterelnök ezen hamis napló szerint azzal az alternatív indítvánnyal végezte volna beszédjét: „Itt egy marad hátra, vagy sorsára bizoni az országot, vagy végét vetni az egész komédiának.”

A napló szerint azonban csak most kezdődött az igaz komédia.

A jobboldalon ülő képviselők: Elfogadjuk! Szavazzunk! kiáltására, a szélsőbalról a napló szerint is feljegyzett, óriási zajban az elnöknek szája alá adja a napló a következő szavakat:

„Az ezen oldalról (a jobboldalra mutatva) nyilvánuló kértés ezenel teljesítem és felteszem a kérdést: elfogadják-e a Ház a Dániel Gábor-féle határozati javaslatot — igen vagy nem? (Nagy zaj.) Kérem azokat, a kik elfogadják, sziveskedjenek felállni. (Megtörténik.) A többség. A határozati javaslatot tehát elfogadjattnak jelentem ki. (Nagy zaj.)

„Értesítem szerint legfelsőbb királyi kézirat érkezett. (Folytonos nagy zaj.) Kérem a királyi kézirat felolvasását. (Folytonos nagy zaj.)

Daróczy Aladár jegyző o vassa a királyi kéziratot.

Előnk: Hódoló tisztelettel kihirdetve, tudomásul vetetk és a főrendházzal közölni határozatit. (Folytonos nagy zaj.)

A mai ülés jegyzőkönyve fog hitelesített. (Szűcs nem akart nagy zaj.)

Szűcs Pál jegyző okossá a jegyzőkönyvet.

Előnk: A jegyzőkönyvet hitelesítenek jelentem ki és ezzel az ülésszakot és ülést bezárom.

A naplónak most idézett tartalmával egyező jegyzőkönyv is szerkesztetett, amely szerint ezen ülésben a Dániel Gábor-féle „halasztó természetű” határozati javaslat felállítás és útve maradás úján megéjtett szavazással elfogadtattnak — az ülésszakot bezáró királyi kézirat felolvasattnak — és ezen jegyzőkönyv felolvasattnak és hitelesítettnek van feltüntetve.

A napló tanúsága szerint mindezen most felsorolt határozatok a 9 óra 45 perczkor tehát a törvénytelenül összehívott délutáni országos ülés tartamára szabott 9 órai időn túl befejezett ülésnek végén hozattak volna meg.

Az ülésen jelenvolt képviselők közül 150-nél több eskü alatt is hajlandó bizonyítani, hogy a most felsorolt határozatok egyáltalán meg nem hozattak. A házszabályokban az érvényes határozatok meghozatalára előírt rendelkezéseknek megfelelőleg meg sem hozhattak.

A gyorsírok bünsös közreműködése.

Ha ennek daczára Percezel Dezső elnök részéről ilyen kijelentések a gyorsírok bünsös közreműködésével a jegyzőkönyvbe és ilyen határozatok Nyegre László jegyző közreműködésével a jegyzőkönyvbe mégis felvették — úgy maga a naplónak idevonatkozó része és a jegyzőkönyv a büntető bíróság megtörására váró hamisítványok amelyekből eredeti érvénytelenségük okából senkire jog és senkire kötelezettség nem háromolhat — és azok hatályba soha nem léphetnek.

A képviselőháznak napló eskü alatt szolgáló gyorsírok feljegyzései alapján a házszabályok 193-ik §-ában szabályozott mód szerint a naplóíró bizottság ellenőrzése mellett a napló szerkesztője által, mint közokiratok vétettek fel.

A gyorsírok, a kik nem tagjai a képviselőháznak — csak a számukra kijelölt — külön korlátlan is elzárt helyről vehetik fel jegyzeteiket — s a Ház tanácskozási termébe nem léphetnek.

Phisikai törvények szerint ki van zárva, hogy a gyorsírok olyan beszédeket — vagy nyilatkozatokat mint általuk hallottakat feljegyezhesse — a melyeket a tanácskozási teremben közvetlenül mellettük ülő képviselő a folytonos zaj okából nem hallottak és meg nem érthettek.

Az ülésen jelen volt ellenzéki képviselő tanúsítják, hogy sem a Dániel-féle határozati javaslat elfogadására vonatkozó kérdésnek feltételét — sem a határozatnak kimondását — sem a királyi kéziratnak és a jegyzőkönyvnek felolvasását — sem a jegyzőkönyv hitelesítésére vonatkozó határozatnak kihirdetését nem hallották. Különösen is hamisnak nyilvánítják, ugy a naplónak, mint a jegyzőkönyvnek azon tartalmát, mintha a kérdéses ülésen, bármely ülve maradás és felállítás foganatosított szavazásban részt vettek volna.

A napló szerint feljegyzett szavazásoknak elrendeléséről sem volt tudomásuk.

Ha ilyen tények és nyilatkozatok a naplóba mégis felvették, az csak a napló vezetése és szerkesztésére hivatott közegeknek Percezel Dezső házelnökkel való bünsös összejátszásának lehet eredménye, maga a napló és az ennek alapján felvett jegyzőkönyv pedig tartalmazlag hazug, hamis okiratok.

Hogy azonban a naplóba és a jegyzőkönyvbe felvett határozatok nemcsak meg nem hozattak, de az érvényben álló és a határozatok meghozatalának alapjául szolgáló házszabályok megtartására meg sem hozhattak, arra vonatkozólag utalunk a következőkre:

Konfiskált beszédek.

Az 1904. évi november hó 18-ának délelőtti ülésében a délutáni törvénytelen ülés napirendjére a napló tanúsága szerint, gróf Tisza István indítványának folytatóság tárgyalása lett kitűzve. Dániel Gábor és társainak határozati javaslata — ezen indít-

ványnak napirendjén, azzal kapcsolatosan lett előterjesztve.

A napirendre kitűzött tárgyhoz való egyszerű hozzájárulásnak jogát — a házszabályoknak 210-ik és 211-ik §-a minden képviselő számára a feliratkozás sorrendje szerint feltétlenül és korlátlanul biztosítja.

Ettől a kényeges közjogról sem elnöki kijelentésekkel — sem többségi határozattal egy képviselő sem fosztható meg.

A 213-ik § rendelkezése szerint, akkor „ha szólásra többé senki följegyezve nincs, kérdést köteles a Ház elnöke intézni a Házhoz az iránt, van-e szólni kívánó és ha felhívására senki sem jelentkezik, a vitát bezárja.”

A vita bezárása után is még egyszer szólt az elnök, hogy a Ház elnöke az iránt, van-e szólni kívánó és ha felhívására senki sem jelentkezik, a vitát bezárja.”

A vita bezárása után is még egyszer szólt az elnök, hogy a Ház elnöke az iránt, van-e szólni kívánó és ha felhívására senki sem jelentkezik, a vitát bezárja.”

A 226-ik § szerint szavazás előtt a kérdés felleveése is tanácskozási tárgyat képezheti, a mely felett a Ház és pedig tekintettel a 229-ik § rendelkezéseire, esetleg névszerinti szavazással dönt.

A 234-ik § kifejezett rendelkezése szerint legelőször — az alapul szolgáló javaslat vagy indítvány — becsátandó szavazás alá.

A 228-ik §-ik szerint egyszerű szavazás esetén is — tiz tag kívánatára a jegyzők a szavazókat fejenként összeszámlálni kötelesek.

Mellőzve a jelentősebb rendelkezéseket — a házszabályok 238-ik §-a szerint ki van zárva annak lehetősége is — hogy olyan határozat érvényesen keletkezhesék — a mely egy napirenden levő indítvány felett — a határozathozatalt — az arra vonatkozó szavazásnak mellőzésével, de lényegileg annak eljöttével a jövő ülésszakra utalja.

A felsorolt intérvényes biztosítékok és tiltó intézkedések okából nem keletkezhetett ilyen határozat — mert:

1. A gróf Tisza István által benyújtott indítvány és az azzal kapcsolatosan előterjesztett Dániel Gábor és társai által a szabadelvű párt elnöksége, mint nem létező közjogi alany nevében benyújtott határozati javaslat felett a vita nemcsak berekesztve nem volt — de nem is lehetett.

A magában véve tartalmilag hamis napló szerint is kétségtelen — hogy a november 18-ának délutáni ülésen a napirendre tűzött indítványt érdemleges tárgyalása nem is került sorra.

A gazoknak rendszerinti bünhődése, — hogy eselekedetüknek bünsös voltát a gonoszsággal együttjáró valamely butasággal maguk leplezik le — most is beteljesült.

A népképviselőknek megillető szólásszabadság jogán az adott esetben ugyanis nemcsak az alább névszerinti felsorolt képviselők voltak a napirendre tűzött indítvány tárgyalásához szólásra feljegyezve — de a november hó 18-ának délelőtti megnyitott ülésről felvett naplónak közokirati szerinti tanúsága szerint — a szólásra jelentkezett gróf Benyovszky Sándor képviselőnek, a képviselőház elnöke által kihirdetett határozattal engedte meg, hogy beszédjét a legközelebbi ülésen elmondhassa.

Nemcsak az idézett házszabályokban gyökerező szólásjog, de ezen képviselőházi határozat alapján is ki volt és ki van zárva annak lehetősége, hogy egy becsületes és kötelességtudó elnök szavazást rendelhessen el anélkül, hogy azt a képviselő, akinek maga a Ház külön határozatával is megengedte, hogy a legközelebbi ülésen mondhassa el beszédét, ezen beszédének megtartására felhívja. A napló szerint azonban az elnök gróf Benyovszky Sándort szólásra fel nem hívta.

A javaslatok ellen felszólok jogszabására és felhívására Kovács Pál jegyző lett az elnök által kijelölve.

Az erre hivatalánál és kijelölésénél fogva illetékes jegyző, Kovács Pál képviselő és Rákosi Viktor jegyző tanúsítják, hogy gróf Benyovszky Sándoron kívül a napirendre kitűzött indítvány tárgyalásához Bedőházy János, Holló Lajos, Zhoray Miklós, Egy Béla, Nagy Sándor, Sebess Dénes, Vertán Endre és Marjay Péter képviselők voltak mint szólásra jelentkezettek feljegyezve.

Maga a merénylet elővetéséről felvett napló bizonyítja, hogy a Ház elnöke a 213. § rendelkezéseinek megfelelőleg az iránt, hogy van-e szólni kívánó, kérdést sem intézett, a vitát bezártnak nem nyilvánította, hanem a szerinte jobboldalról nyilvánuló kérdésnek teljesítéséért nem is a gróf Tisza István indítványára, hanem minden képezhető ok nélkül a Dániel-féle határozati javaslatra rendelt el a szavazást. A házszabályoknak rut kijátszásával megfosztotta az elnök a szólásra jelentkezett felsorolt képviselőket lényeges közjogról, a napirenden levő tárgyhöz való hozzájárulás jogától.

A képviselőház naplónak és jegyzőkönyvének tanúsága szerint a napirenden volt indítvánnyal kapcsolatosan 1904. novem-

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései.

1904. december 13.

A) Árutőzsde.

I. Gabonaművek. — Árak készpénzben 50 kilogrammonként.

a) Készárú.

A minőségi súly hektoliterenként és kilogrammokban.

Table with columns for grain types (Buzza, Tiszavideki, Fejérvideki, Békási) and quality grades (76, 77, 78, 79, 80, 81) with corresponding prices.

Table for 'Artyalom' (flour) with columns for 'Származás, nem és minőség' and 'Artyalom' (ker. 16l, kor. 12) with prices.

Table for 'Különféle termények (készárú)' listing various goods like 'Ingen horzó', 'Szalonna', 'Szilva', 'Heremag' with prices.

B) Értéktőzsde.

Table for 'ÉRTÉKPAPIROK' (securities) listing various bonds and their prices.

Table for 'ÉRTÉKPAPIROK' (securities) listing various bonds and their prices, including 'VI. Takarékpénztárak részvényei' and 'VII. Biztosító társaságok részvényei'.

Table for 'ÉRTÉKPAPIROK' (securities) listing various bonds and their prices, including 'XIII. Közelekedési vállalatok' and 'XIV. Sorsjegyek'.

Advertisement for 'SZÖNYEGEK' (carpets) and 'BUTORSZÖVETEK' (textiles) with text: 'EREDETI KELETI SZÖNYEGEK', 'nagy választékban, legolcsóbb árakon'.

Advertisement for 'Coza' (Coca-Cola) with text: 'Izszakosság nincs többé!', 'Kívánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy csomag Cozaport'.

Advertisement for 'Harc a Szabadságért' (War for Liberty) featuring 'BÖNCÉRFI JÁNOS' and 'A pompás kötetet gyönyörű képek díszítik'.

Advertisement for 'Violetta Graziella' (perfume) and 'DIESEL-mótorral' (Diesel engine) with text: 'Dívatozótisztító', 'DIESEL-mótorral A TENYLEGES LŐERŐ'.

Advertisement for 'STANDARD' (insurance) with text: 'életbiztosító társaság Edinburghban, Angolhon', 'Magyarországi fiók: Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 1.'.